

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ทักษะคิดของเกษตรกรชาวเขาต่องานส่งเสริมการปลูกพืชผักและ
ไม้ดอกเมืองหนาวของศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูงอินทนนท์
อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน นายชูพงศ์ ธนะไพศายมาส

วิทยาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

อาจารย์ รำไพพรรณ อภิชาติพงศ์ชัย	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดุษฎี ณ ลำปาง	กรรมการ
นาย สุานิศวรร วังศ์ประเสริฐ	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ กฐิน ศรีมงคล	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทักษะคิดของเกษตรกรชาวเขาเผ่าม้งและกะเหรี่ยงต่องานส่งเสริมการปลูกผักและไม้ดอกเมืองหนาว และศึกษาปัญหา อุปสรรค ในการปลูกผักและไม้ดอกเมืองหนาวของเกษตรกรชาวเขาที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการปลูกผักและไม้ดอกเมืองหนาวของศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูงอินทนนท์ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ประชากรที่ศึกษาโดยเป็นชาวเขาเผ่าม้ง 48 คน และชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง 72 คน เครื่องมือที่ใช้ทำการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์ ข้อมูลที่ได้นำไปวิเคราะห์โดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ค่าคะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก (Weight Mean Score) และค่าทดสอบที (t-test)

เกษตรกรชาวเขาเผ่าม้ง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 38.3 ปี สมรสแล้ว มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 5.6 คน ส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนหนังสือ แต่สามารถอ่านและพูดภาษาไทยได้ นับถือศาสนาคริสต์ อาชีพหลักคือเกษตรกรรวม อาชีพนอกภาคการเกษตรคืออาชีพค้าขาย มีที่ดินเป็นของตนเองเฉลี่ย 6.2 ไร่ มีแรงงานในครอบครัวเฉลี่ย 2.9 คน รายได้จากภาคการเกษตรเฉลี่ย 27,354 บาท/ปี และรายได้นอกภาคการเกษตรเฉลี่ย 2,125 บาท/ปี

การปลูกพืชผักปลูกมากกว่า 1 ชนิดเป็นส่วนใหญ่ พืชผักที่ปลูกมาก คือ กะหล่ำปลี และผักกาดฮ่องเต้ ไม้ดอกส่วนใหญ่ปลูก เบญจมาศ และเยอร์บีร่า แหล่งน้ำในการทำเกษตรได้จากแหล่ง

น้ำธรรมชาติ หน่วยงานที่ส่งเสริมการเกษตรคือ ศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูงอินทนนท์ มีการพบปะกับเจ้าหน้าที่ 1-2 ครั้งต่อเดือน เกษตรกรได้รับการฝึกอบรมเรื่องการปลูกพืชผักและผลไม้บนที่สูง เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ได้กู้เงิน การจำหน่ายผลผลิตเกษตรกรจะจัดหาตลาดเอง แหล่งจำหน่ายผลผลิตคือตลาดในเมืองเชียงใหม่ โดยจำหน่ายผลผลิตเป็นเงินสด เกษตรกรส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในผลตอบแทนจากพืชผักและไม้ดอก ปัญหาที่เกษตรกรชาวเขาเผ่าม้ง ประสบก็คือ แหล่งน้ำมีไม่เพียงพอและขาดความรู้ในการทำการเกษตร

เกษตรกรชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 38.7 ปี สมรสแล้ว จำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 5.8 คน ส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนหนังสือ อ่านภาษาไทยไม่ได้ แต่พูดภาษาไทยได้ นับถือศาสนาพุทธ อาชีพหลักคือเกษตรกรรม อาชีพนอกภาคการเกษตรคือรับจ้าง เกษตรกรมีที่ดินเป็นของตนเองเฉลี่ย 5.3 ไร่ แรงงานในครอบครัวเฉลี่ย 3.2 คน รายได้จากภาคการเกษตรเฉลี่ย 7,868.1 บาท/ปี และรายได้นอกภาคการเกษตรเฉลี่ย 3,576 บาท/ปี

เกษตรกรมีการปลูกพืชผักมากกว่า 1 ชนิด พืชผักที่ปลูกมาก คือ ถั่วแขก กะหล่ำปลี และผักกาดฮ่องเต้ ไม้ดอกส่วนใหญ่ปลูก เสน่ห์ และเขอร์บีร่า แหล่งน้ำในการทำการเกษตรได้จากแหล่งน้ำธรรมชาติ มีการพบปะกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน เกษตรกรได้รับการฝึกอบรมเรื่องการปลูกพืชผักและผลไม้บนที่สูง เกษตรกรส่วนใหญ่จะมีการกู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ การจำหน่ายผลผลิตศูนย์ฯจะเป็นผู้จัดหาให้ โดยจำหน่ายผลผลิตเป็นเงินสด เกษตรกรส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในผลตอบแทนจากพืชผักและไม้ดอก ปัญหาที่เกษตรกรชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ประสบก็คือ แหล่งน้ำมีไม่เพียงพอ และขาดเงินทุนในการทำการเกษตร

เกษตรกรชาวเขาเผ่าม้งและเผ่ากะเหรี่ยง มีทัศนคติต่องานส่งเสริมการปลูกพืชผักและไม้ดอกเมืองหนาวของศูนย์ฯ มีระดับทัศนคติที่เห็นด้วยมากกับการส่งเสริมการปลูกพืชผักและไม้ดอกเมืองหนาวของศูนย์ฯ

จากการเปรียบเทียบทัศนคติของเกษตรกรชาวเขาทั้ง 2 เผ่า ผลปรากฏว่าเกษตรกรชาวเขาเผ่าม้งและเผ่ากะเหรี่ยง มีทัศนคติในการเข้าร่วมงานส่งเสริมการปลูกพืชผักและไม้ดอกเมืองหนาวทำให้เกษตรกรเสียเวลา และทัศนคติที่มีต่อเจ้าหน้าที่ที่สามารถแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานได้ทันทั่วทั้ง มีความที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

Independent Study Title	Hilltribe Farmers' Attitude towards Temperate Vegetable and Flower Growing Promotion Implemented by Inthanon Highland Agricultural Extension Center, Chom Thong District, Chiang Mai Province		
Author	Mr.Chupong Tanapisakamas		
M.S. (Agriculture)	Agricultural Extension		
Examining Committee	Lect. Rampaipan	Apichatpongchai	Chairman
	Assoc. Prof. Dusdee	Nalampang	Member
	Mr. Tanit	Wongprasert	Member
	Assoc. Katin	Srimongkol	Member

Abstract

The objectives of this study aimed at comparing the hilltribes' attitudes towards temperate vegetable and flowers growing promotion between Hmong and Karen farmers who participated in the Inthanon Highland Agricultural Extension Center, Chomthong District, Chiang Mai Province. The problems and obstacles on temperate vegetable and flower growing encountered by farmers were also explored.

The samples of 120 farmers were divided into 48 Hmong and 72 Karen. Interview questionnaires were used for data collection. Statistical analysis were percentage, arithmetic mean, maximum and minimum values, standard deviation, weight mean score and t-test.

The research of this study showed that most of Hmong farmers were male with average age of 38.3 years old, married with family members of 5.6. Most of them had no education but they could read and write. They were Roman Catholic. Agriculture was their major career and business was the minor one. Most of them owned their land with average of 6.2 rai and 2.9 persons of family labour. Their annual earning were 27,354 Baht from agriculture and 2,125 Baht from their business.

Hmong farmers planted vegetable crops more than one types. The most popular ones were cabbage and pak tsai. Most flower crops were gerbera and chrysanthemum. Natural water was the main source for agriculture. Farmers met agricultural extension officers once or twice a month. Most farmers had never fallen into debt. They had been trained on vegetable and fruit production. They planned their own marketing strategies and Chiang Mai downtown was the major market for their produce. Most of them satisfied with their productivity outcome but facing on insufficient water source and inadequate knowledge on agriculture.

The research finding on Karen farmers showed that most of them were male with average age of 38.7 years old. They were married with family number of 5.8. Most farmers were unable to read but could speak Thai. They respected to Buddhism. Agriculture was the major career while labour hired was the minor one. Most of them owned their land with average of 5.3 rai and 3.2 farm labourers. Their annual earnings from agriculture were 7,868 Baht and 3,576 Baht from other sources.

Karen farmers planted vegetables more than one types. The most popular ones were bush bean, cabbage and pak tsai. Flower crops were lenny and gerbera. Natural water was the mian source for agriculture. They had chance to meet agricultural extension officer less than once a month. They had been trained on vegetable and fruit crop production. Most of them received financial credit from Bank of Agriculture and Agricultural Cooperatives (BAAC). The Center managed marketing strategies for them in the form of cash. They satisfied with the productivity outcome but facing on insufficient water source and inadequate financial capital.

Both Hmong and Karen farmers had good attitudes towards the promotion activities implemented by the Center. From the result of the comparison on attitudes between Hmong and Karen farmers, it indicated that participation in temperate vegetable and flower production programme could burden them and the rapid response to problem were significantly different at 0.01 level.